

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Държавна агенция за бежанците
при Министерския съвет

РЕШЕНИЕ № 11630 / 08-11-2024 г.

Производството е по общия ред и е образувано по реда на чл. 68, ал. 1, т. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила с вх. № В-13-965/09.08.2024 г. на РПЦ – гр. София, до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), от **ИБРАХИМ** (собствено) **АЛХАЛИЛ** (фамилно) **МОХАМАД** (бащино), от мъжки пол, роден на **25.08.1999 г.** в гр. Хама, Сирия, гражданин на Сирия, етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: женен, **ЛНЧ 7003459802**. Личните му данни са установени въз основа на представена лична карта в оригинал.

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

Чужденецът заявява, че е напуснал Сирия за първи път края на 2023 г. заминавайки за Ливан. Добавя, че там е живеел в лагер в район Сабра около гр. Бейрут. След престой от шест месеца на ливанска територия се върнал в Сирия и на 01.07.2024 г. напуснал в посока Турция. Преминал транзит и бил там само един ден. На 15.07.2024 г. влиза в Република България отново нелегално. Декларира, че е продължил към Сърбия и искал да стигне до гр. Белград, но бил заловен и върнат в Република България.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с проблеми свързани с войната и влошената обща обстановка в Сирия. В проведеното с него интервю рег. № УП 6911/20.08.2024 г. **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** разказва, че е напуснал страната си заради войната и влошената обща обстановка там. Кандидатът за закрила споделя, че няма сигурност в Сирия и че има само проблеми. Добавя, че в гр. Хама войната продължава и икономическото положение е много лошо там. Пояснява, че няма ток, нито вода и че той не може да упражнява професията си, защото всичко е частно и е много скъпо и няма възможност да си наеме помещение и да работи. Уточнява, че не е служил и това е друга причина, която го е принудила да напусне страната си по произход. Допълва, че цялото му семейството продължава да живее в гр. Хама. В заключение чуждият гражданин посочва, че иска да получи закрила в Република България. Заявява, че е работил като общ работник. За себе си молителят споделя, че има висше образование и е стоматолог.

Търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход.

Разказва, че не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в Сирия. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

Във връзка с производството за предоставяне на международна закрила на чуждият гражданин следва да бъдат установени и анализирани материалните факти по настоящата молба.

Относимите към молбата за международна закрила на **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** представени факти касаят твърденията на чуждия гражданин, свързани с причините за напускане на Сирия, а именно желанието му да живее извън Сирия и общото положение на несигурност в страната. Представените от чужденеца в хода на производството доказателства представляват устно направени от него заявления в проведеното с него интервю. Чуждият гражданин не е представил други относими материални доказателства в подкрепа на твърденията си.

Въз основа на тези твърдения, съгласно чл. 75, ал. 2, изречение първо от ЗУБ, за **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** следва да бъдат преценени всички относими факти, свързани с личното му положение, както и със страната му на произход.

След извършена преценка на всички релевантни обстоятелства, свързани с личното положение на чуждия гражданин и държавата му на произход, се налага извод за неоснователност на подадената молба за международна закрила. В хода на административното производство молителят не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона и не посочва никакви причини за основателно опасение от преследване.

При така установените факти и обстоятелства за **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В така представената бежанска история не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Изложените мотиви не са правно значими за търсената закрила.

Сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост – хипотеза, която не се установява в конкретния случай. Същевременно молителят изрично заявява, че не е имал проблеми от етнически, религиозен или политически характер.

Сирийският гражданин е напуснал Сирия, не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа.

Реално чуждият гражданин не е посочил никакви основателни опасения от преследване, визиран в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящият случай не прави. Той не изтъква никакви лични опасения от преследване нито в страната си на произход – Сирия. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. От цялата бежанска история става ясно, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени. Не се установява и срещу молителя да са налице посегателства, чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване. Всичко това в съвкупност потвърждава неоснователност на молбата му за закрила. Твърденията му не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова.

Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не заявява. Кандидатът не сочи други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване – не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в Сирия. Молителят не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в Сирия.

Чужденецът не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход. Заключение в този случай е, че към конкретния момент, той е взел решение да напусне Сирия без видима причина възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права.

Същевременно, съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. регламентира, че „актове, считани за преследване, по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция: а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повторения си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл. 15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин сравним с посоченото в буква а)“. Липсата на доказани конкретни данни, потвърждаващи твърденията на търсещия закрила обуславят извода, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан и репресиран, в случай че се завърне в страната си на произход. Няма основания да се приеме, че от страна на официалните власти или на други организации и/или групировки в Сирия се предприемат безогледно масови репресии срещу гражданите.

Изразеното желание да работи и упражнява професията си, също не е достатъчно основание да се приеме, че за него са налице основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Колкото и да са силни убежденията му, те не представляват достатъчно основателна причина за предоставяне на закрила.

Следва да се посочи, че сирийският гражданин изрично заявява, че той не е бил издирван от лица и организации, и не е получавал призовки или повиквателни по повод

евентуална негова служба. В случая не се откриват данни, сочеши, че спрямо него са били предприемани каквито и да е неблагоприятни действия от страна на държавни или недържавни органи.

Видно в случая е, че не се откриват други значими факти или обстоятелства, които да посочват, че **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** е лице, отговарящо на изискванията на чл. 8 от ЗУБ. Твърденията на молителя не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова.

От материалите по административната преписка не се установява спрямо **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** да е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставяне на статут на бежанец. Чужденецът не обосновава страх от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Дори чуждият гражданин да е имал в родината си някакви проблеми, то те не обуславят необходимостта от предоставяне на международна закрила по чл. 8 от ЗУБ. Не са налице и основания за приложение на принципа за бежанец *sur place*. За чуждия гражданин се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ. С оглед на изложеното дотук, искането на чужденеца в частта му за предоставяне на бежански статут следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Заключението в този случай е, че той е взел решение да напусне страната си по произход заради желанието си да дойде в Република България по изцяло лични причини. Съгласно Глава II, § 62, стр. 24, от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приклучение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

От анализа на фактическите обстоятелства и изявления на чужденеца по време на интервюто, се установява, че заявленията му не съдържат информация за наличието на неблагоприятни спрямо молителя обстоятелства и така направените твърдения не съдържат факти по случая, като не се открива наличието на личен елемент.

Искането на **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** в частта за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

За **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход – Сирия поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“ – тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Срещу чуждия гражданин не са били предприети такива действия, нито от официалните власти на Сирия, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Според тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009 г по дело № C-465/2007 г., понятията „смъртно наказание“, „екзекуция“ и „изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание“, наложени на молителя в страната му на произход, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, обхващат ситуации, в които кандидатът за хуманитарна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. Твърдения от подобен характер той не е направил.

От изложеното следва извода, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Предвид установената фактическа обстановка се приема, че за сирийският гражданин не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства.

Посегателствата, формулирани в чл. 15, б. „в“ от Директивата, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, състоящи се от „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя“, обхващат по-общ риск от посегателства, а не на конкретни актове на насилие, тъй като заплахата е заложена в ситуацията на въоръжен вътрешен или международен конфликт. При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ следва да се съобрази отново с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за „посегателство“ в чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността“ на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността“ на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт“.

След извършена преценка на актуалната обстановка в Сирия посредством приложената по преписката актуална справка с вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“, на ДАБ-МС, както и във връзка с положението в района по местожителство на молителя, разгледано в справка с вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г. не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № C-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според тълкувателното решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплахата по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

От справка с вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г. е видно, че сирийското правителство (режимът на Башар Асад) контролира над 60% от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски зони, включително най-големите градове Дамаск, Хомс, Халеб и Хама, са разположени в контролираната от правителството зона. Контролът се осъществява с помощта на различни вътрешни сили за сигурност, а свързаното с конфликт насилие е спорадично.

Зоните под контрола на кюрдските Сирийски демократични сили (Syrian Democratic Forces, SDF) понастоящем включват големи части от провинциите Дейр ал Зор, Ракка, Хасака и части от провинция Халеб, или общо около 25% от територията на Сирия.

Същевременно, чрез партньорските си неправителствени организации Върховният комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсещи закрила лица и бежанци.

Същевременно от справка с вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г. става ясно, провинция Хама е разположена в централната западна част на Сирия, има вътрешни граници с провинциите Латакия и Тартус на запад, Идлиб, Халеб и Ракка на север и Хомс на юг и се състои от пет административни окръга: Хама, Мисиаф, Мухарда, Сукайлабия (As-Suqaylabiyah) и Саламия.

Според източниците, мюсюлманите-сунити съставляват мнозинството от жителите на град Хама, докато алаутите по същество отсъстват от града поради враждебността на жителите му към въпросното етно-религиозно малцинство. Западната част на Хама, от друга страна, е описвана като "пълна с алевитски, християнски и исмаилитски села". Сирийските исмаилити живеят главно в района на Саламия, източно от град Хама, а освен това на територията на провинцията има християнско присъствие.

През референтния период 1 август 2022 г. – 30 ноември 2023 г. и понастоящем по-голямата част от провинция Хама е под контрола на официалното сирийско правителство, с изключение на малка ивица земя в най-северозападния край, контролирана от "Хаят Тахрир ал Шам" (HTS) и граниеща с Идлиб. На територията на Хама има клетки на "Ислямска държава" (ИД), действащи в районите на изток, граничещи с Халеб, Ракка и Хомс. Съобщава се, че някои от основните и най-добре обучени бойни сили на режима на Башар Асад, като Пети корпус и 25-та дивизия за специални задачи (по-рано позната като "Силите на Тигър"), присъстват в провинцията.

Руските сили присъстват в райони на север и северозапад от град Хама, като техните обекти се простират към контролираните от опозицията райони, граничещи с Идлиб. Други обекти на ирански и подкрепяни от Иран сили са разположени в южната и източната част на Хама, както и на запад, където действат проирански милиции, разположени в Мисиаф.

Организацията "Ислямска държава" (ИД) продължава да извършва атаки от асиметричен характер, чрез малки клетки, действащи в източната част на провинцията.

Карта на зоните на контрол, публикувана от Carter Center, показва, че към юни 2023 г. в провинция Хама има 671 контролни точки, които могат да бъдат приписани на официалното правителство и на неговите съюзници, включващи руски сили, ирански сили и проправителствени милиции.

През референтния период 1 август 2022 г. – 28 юли 2023 г. в провинция Хама са отчетени 557 регистрирани от ACLED инцидента със сигурността, 54 от които са определени като "битки", 483 са "експлозии/дистанционно насилие", а 20 инцидента са "насилие срещу цивилни". Инциденти със сигурността са регистрирани във всички окръзи на провинцията през отчетния период, като най-голям брой има в Сукайлабия (общо 459, но само един представлява "насилие срещу цивилни"), следвана от Саламия (общо 69, 14 от които са "насилие срещу цивилни"). За сравнение, много малко инциденти са регистрирани в окръзите Мухарда (общо 7, всичките класифицирани като "експлозии/дистанционно насилие"), Хама (общо 12, пет от които "насилие срещу цивилни") и Мисиаф (общо 10, един от които е "битка", а другите 9 са "експлозии/дистанционно насилие").

През цялата 2021 г. Сирийската мрежа за човешки права (Syrian Network for Human Rights, SNHR) регистрира 88 смъртни случая на цивилни в провинция Хама, а през 2022 г. същата организация документира 36 смъртни случая на цивилни лица. Между август 2022 г. и юли 2023 г. SNHR регистрира 76 цивилни жертви в Хама, а в последващия период август – ноември 2023 г. цивилните жертви са 14. Съобразно данните за населението на провинцията от май 2022 г., тези цифри представляват шест цивилни жертви на 100 000 жители за целия референтен период.

Според данните на Службата на ООН за координация по хуманитарните въпроси (UNOCHA), към май 2022 г. на територията на провинция Хама са пребивавали 214 036 вътрешно разселени лица, 162 317 от които са се намирали в едноименния окръг.

От информацията в горепосочените справки не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи.

От анализа на цитираната информация, въпреки оценяването на положението в някой части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Атаките от страна на действащите в някой райони опозиционни групировки са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. Инцидентите в страната имат определени цели, като например нападения над специфични военни обекти, но не са в състояние да предизвикат масов ефект. В редица райони, области, областни центрове и територии, цялостната обстановка запазва относителна сигурност. В тази връзка следва да се посочи, че сирийското правителство и сирийските демократични сили, посредством различни техни многочислени, добре функциониращи и структурирани сили за сигурност, контролират почти цялата част на страната, като този контрол не е от временен а от постоянен характер, като контролът се характеризира с устойчивост и ефикасност. В тази връзка следва да се отбележи, че не трябва да се очаква, че като и да е правителството може да гарантира сигурност на всички граждани дадената страна.

От наличната информация се установява, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Съществуващото насилие на места не е безогледно и чужденецът може да се ползва от вътрешна закрила от държавата си на произход на части от територията, на която ситуацията е относително стабилна. В тази връзка не се открива наличието на предпоставки, които биха попречили на чуждия гражданин да потърси и да се възползва от предоставяната от редовните сирийски власти или от контролиращите района му по местожителство кюрдски сили закрила на територията на Сирия.

Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Люксембург, в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в Сирия следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там то не е.

Същевременно, от информацията за района на местожителство на чуждия гражданин става ясно, че въпреки наличието на нестабилност по отношение на сигурността в части от гр. Хама, нивото на безогледно насилие в конкретното населено място не е изключително.

Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход и в частност в района му на обичайно пребиваване, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В случая не се установява по безспорен начин **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** да е бил лично обект на тежко посегателство, представляващо тежка и лична заплахата за живота и здравето му, не са установени намеси в личната му сфера, вследствие на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт. Същевременно, в настоящия случай следва да се вземе под внимание обстоятелството, че според заявленията на кандидата, в селото на молителя се намират членове на семейството му и негови близки, като по думите му причината той да напусне района и страната, е мотивирана основно от проблеми от финансов характер и трудно преживяване. Ако действително близките на чуждия гражданин, в страната им по произход и по специално в населеното им място по обичайно пребиваване, са се сблъскали с каквито и да е проблеми или е имало заплахата или риск за живота и сигурността им, то те несъмнено биха избрали да напуснат незабавно даденото място, независимо дали разполагат с финансова възможност да организират нелегално напускане на страната и колкото и да е труден маршрута по който биха преминали. Въпреки това същите продължават да пребивават на същото място, като единствено молителят е бил избран да продължи пътя си достигайки територията на Европа. В този смисъл следва да се приеме, оставането в Сирия на близките на молителя обосновава по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства.

Съгласно чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, статут на бежанец и хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществуват основания за страх от преследване, нито реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила там. За **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД**, като алтернатива на възможността да се завърне в мястото и района му на постоянно местожителство, е и възможността да се установи в множество от зоните на страната, в които не е налице безогледно насилие, контролираните от правителствените сили, включително най-големите градове Дамаск, Хомс и Халеб, или контролираните от кюрдските сили големи части от провинциите Дейр Алзор, Ракка, Хасака и части от провинция Халеб. Във връзка с възможността за вътрешно разселване, следва да се посочи, че според наличната информация изложена в справка с вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г., чрез партньорските си неправителствени организации Върховният комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсещи закрила лица и бежанци. Целта на правната помощ е предоставяне на подкрепа в четири правни/защитни тематични области: документиране на жизненоважни събития като раждания, бракове, разводи и смъртни случаи; получаване на документи за лично гражданско състояние, включително, но не само, лични карти, семейни книжки и извлечения по гражданско състояние; свързани със закрила рискове, пред които са изправени жените и децата, включително попечителство, издръжка, наследяване и случаи на домашно насилие; права върху жилище, земя и собственост, включително получаване

на изгубени или повредени документи, доказателство за собственост и удостоверяване на транзакции.

Правните услуги се предлагат под различни форми, включително процесуално представителство пред съдилища и други държавни органи и правни консултации, както и сесии за повишаване на правната осведоменост. Интервенциите пред съдилищата или други правителствени органи подкрепят уязвими лица, които имат свързани със закрила опасения, ограничен капацитет да следват законовите процедури и изисквания, трудности при достигане до административни и правни органи или срещат финансови ограничения. Правната помощ се предоставя в 14 области предимно чрез мобилни екипи, правни центрове, както и други подкрепяни от ВКБООН центрове, а ВКБООН в координация със своите партньори, изпълняващи програма за правна помощ, създава шест правни центъра разположени в Дамаск, Хасака, Дейр ал Зор и Хама.

Документите за самоличност, удостоверенията за раждане и документите, свързани с жизненоважни събития, са от съществено значение за ползването на основни права като свобода на движение, достъп до училища и болници и достъп до карти, необходими за получаване на субсидирани дажби и артикули. За подобряване на защитата на тези права, ВКБООН предоставя подкрепа на гражданските регистри, центрове за обслужване на гражданите и имиграционните власти.

Във връзка с горното се установява, че в почти всички части на държавата по произход, в които не съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, същият може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно, да се очаква да се установи там, което е основание за отказване на статут по чл. 9, ал. 5 от ЗУБ. Със същото, се приема, че кандидата за закрила би могъл да достигне, живее и води относително спокоен живот в една от посочените зони, съобразно личното му желание, или съображения от религиозен и/или етнически характер, или друг характер, при което завръщане молителят не би се сблъсквал с неблагоприятни последици, релевантни към ЗУБ.

С оглед на изложеното се приема, че за молителя не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 – 3 от ЗУБ. В случая не са изпълнени условията съществуващата опасност да е реална за лицето, търсещо закрила и въоръжените конфликти да се характеризират с безогледно насилие. Двете условия са взаимно свързани и наличието им е обусловено от конкретната бежанска история и установените за всеки един търсещ закрила индивидуални обстоятелства. В тази връзка от анализа на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, във връзка с тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решението па дело C-465/2007 г. на СЕО и в съответствие с информацията относно актуалната обстановка в Сирия следва да се приеме, че не е налице заплахата за търсещия закрила поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход.

Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Искането му в тази част е неоснователно.

Предвид гореизложеното се приема, че за **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 – 3 от ЗУБ. За чуждия гражданин не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 – 3 от ЗУБ.

Същевременно за кандидата се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Искането му и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно.

За молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. За него не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като той не се позовава на причини от хуманитарен характер.

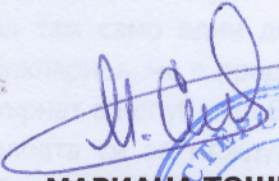
Видно е, че в случая е установено, че за **ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД** не е налице основание за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, отразени в чл. 1А, ал. 2 от Женевската конвенция за статута на бежанците от 1951 г. В следствие на цялостната оценка на всички факти относно личното положение на молителя е категорично установено, че чужденецът не е имал обективни причини за напускането на Сирия. Същевременно с това се установява и липсата на конкретни и относими към личното положение факти и обстоятелства по настоящата молба.

Предвид изложеното, поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците, приемам следното

РЕШЕНИЕ:

Отказвам да предоставя статут на бежанец и хуманитарен статут на ИБРАХИМ АЛХАЛИЛ МОХАМАД.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд София-град. В случай, че обжалвате настоящото решение, Вие сте задължен, при отсъствие повече от 1 месец от адреса, който сте заявили, да уведомите съдебните органи и Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за новия си адрес. При неизпълнение на това задължение всички съдебни решения ще се считат за връчени.

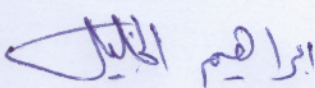

МАРИАНА ТОШЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ
ПРИ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

Връчено на 25.11. 2024 г.

Решението ми е връчено и съм запознат с текста му на език, който разбирам.

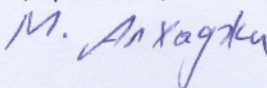
1.....

/чужденец/

2.....

/преводач/

3.....

/длъжностно лице/

